

Feria V infra Hebdom. V post Pentecosten.

Ad Matutinum.

D Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. *R.* Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

Invitatorium.

Ps. 94, 6; Psalmus 94; H136

E
A D-o- rémus Dóminum † qui fe-cit nos. *A.* Ado- rémus. *Ψ.* Ve- ní-te, exsultémus Dómino, iubi-lémus De-o,

sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confessi-ó-ne, et in psalmis iubi-lémus e-i. A. Ado- rémus. *Ψ.*

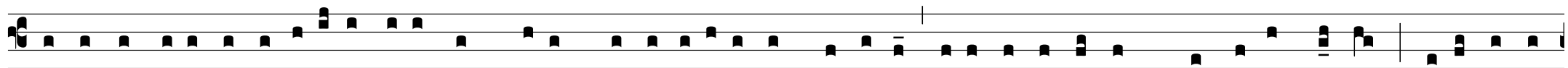
Quó- ni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super omnes de-os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-am,

qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ, et alti-tú-di-nes mónti-um ipse cónspi-cit. † Qui. *Ψ.* Quó- ni-am ipsí-us

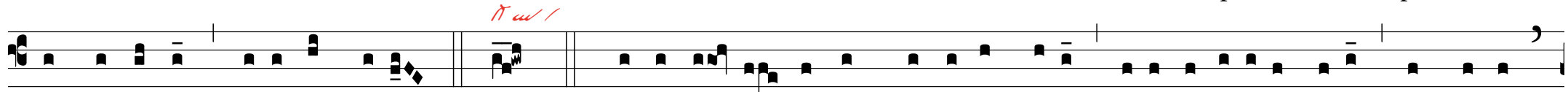
est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam funda-vé-runt manus e-ius. Vení-te, ado-rémus, et pro-ci-dámus ante De-um,

plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem pópu-lus e-ius,

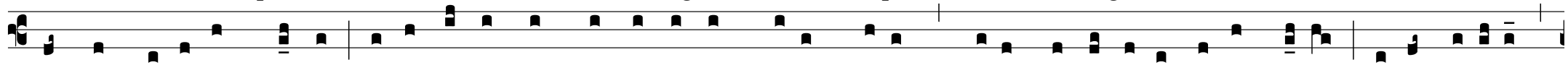
et o-ves páscu-æ e-ius. A. Ado- rémus. *Ψ.* Hó- di-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: «No-lí-te obdu-rá-re corda vestra,

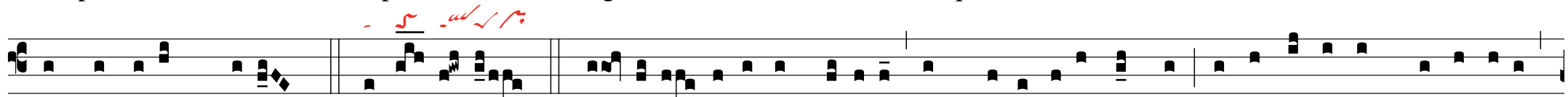
si-cut in exa-cerba-ti-óne secúndum di-em tenta-ti-ónis in de-sérto: ubi tenta-vé-runt me patres vestri: proba-vé-runt

et vi-dé-runt ópe-ra me-a. † Qui. *Ps*. Quadra-gín-ta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic, et di-xi:

Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non cogno-vé-runt vi-as me-as: quibus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si intro-íbunt

in réqui-em me-am.» A. Ado-rémus. *Ps*. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi-o,

et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. † Qui. *A*. Ado-rémus Dóminum † qui fe-cit nos.

Hymnus.

II

A

-mó-ris sensus é-ri-ge ad te, largí-tor véni-æ, ut fi-as clemens córdibus purgá-tis inde sórdibus.

Extérni huc advénimus et éxsu-les ingémimus; tu portus es et pátri-a, ad vi-tæ duc nos átri-a. Fe-lix quæ si-tit cá-ri-tas

te fontem vitæ o Vé-ri-tas; be-á-ti valde ócu-li te specu-lántis pópu-li. Grandis est ti-bi gló-ri-a tu-æ laudis memó-ri-a,

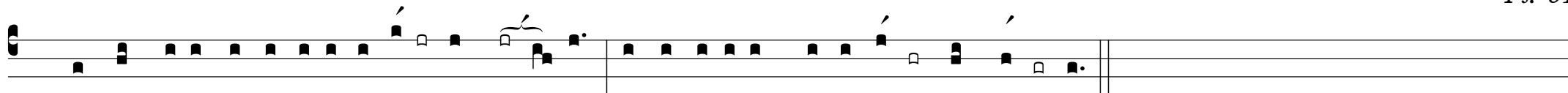
quam si-ne fi-ne cé-lebrant qui cor ab imis é-le-vant. Præsta, Pa-ter pi-íssime, Patrique compar Uni-ce, cum Spí-ri-tu

Pa-rácli-to regnans per omne sæcu-lum. A-men.

III g
N

Onne De-o * subiéta e-rit á-nima me-a?

Ps. 61

Nonne De-o subiéta e-rit ánima me- - a? * ab ipso enim sa-lu-tá- - re me- - um.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quóusque irrúitis in hóminem? † interficitis univérsi vos: * tamquam parieti inclináto et macéria depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, † cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subiéta esto, ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adiutor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxilií mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, † effúndite coram illo corda vestra: * Deus adiutor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, † mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, † et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluent, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, † quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque iuxta ópera sua.

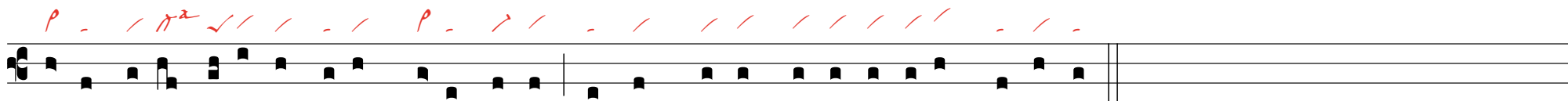
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

Psalmus 2.

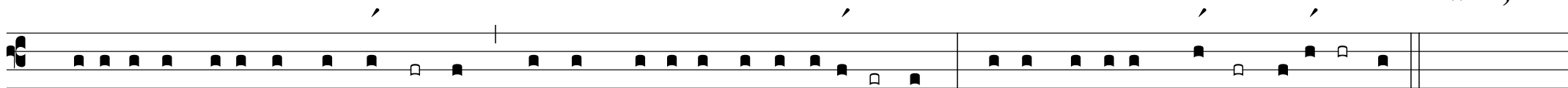
Ps. 65, 4; H73

O

Mnis terra * adó-ret te et psallat ti-bi, psalmum di-cat nómi-ni tu-o, Dómi-ne.

Ps. 65, 1-12

Iubi-lá-te De-o, omnis **ter-** - ra, † psalmum dí-ci-te nó-mi-ni **e-** - ius: * da-te gló-ri-am **lau-** - di **e-** - ius.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, **Dómine!** * in multitudíne virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi, * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei, * terríbilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, † in flúmine pertransíbunt pede, * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, † óculi eius super Gentes respíciunt, * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum **nostrum**, * et audítam fácite vocem **laudis eius**,

Qui p[ro]p[os]uit [a]n[im]am meam ad **v**itam; * et non dedit in commoti[on]em **p**edes **m**eos.

Quóniam probásti nos, **Deus**, * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, † posuísti tribulatiónes in dorso **nostro**; * imposuísti hómines super **cápita nostra**.

Transívimus per ignem et aquam, * et eduxísti nos in refrigeríum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et **semper**, * et in sǎcula sǎculórum. Amen. *A.*

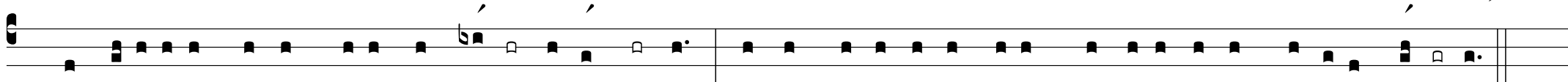
I g

A

Udí-te, omnes, * qui timé-tis De- um, quanta fe-cit ánimæ me-æ.

Ps. 65, 13-20

Intro-íbo in domum tu-am in ho- - locáus- - tis; * reddam ti-bi vo-ta me-a, quæ distinxé-runt lá-bi-a me- - a.

Et locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum: * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, qui non amóvit oratiónem meam, * et misericórdiam suam a me.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. A.

VII a

E

Xsúrgat De- us, * et dissipéntur in-imí-ci e-ius.

Ps. 67, 2-11

Exsúrgat De-us, et dissipéntur in-imí- - ci e- - ius, * et fúgi-ant qui odé-runt e-um, a fá-ci-e e- - ius.

Sicut déficit fumus, deficiant: † sicut fluit cera a fácie ignis, * sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius: † iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: * Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu eius: † turbabúntur a fácie eius, * patris orphanórum, et iúdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim coeli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ: et infirmáta est, * tu vero perfecísti eam.

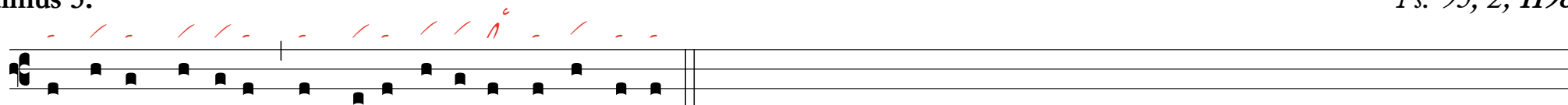
Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. A.

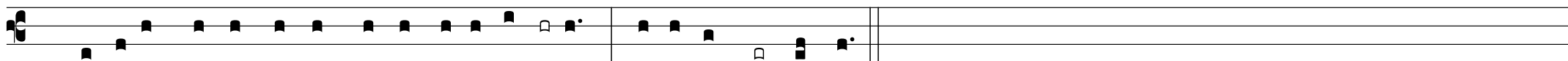
II D

C

Antá-te Dómino, * et bene-dí-ci-te nomen e-ius.

Ps. 67, 12-24

Dóminus da-bit verbum e-vange-li-zántibus, * virtú-te mul- - ta.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi eius in pallóre auri.

Dum discérnit coeléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, † cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciét nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini, Dómini éxitus mortis.

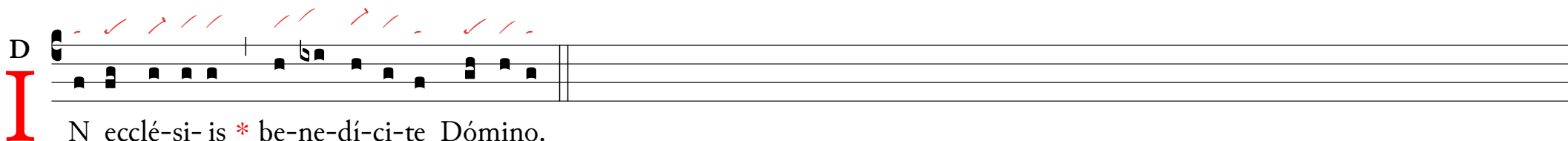
Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

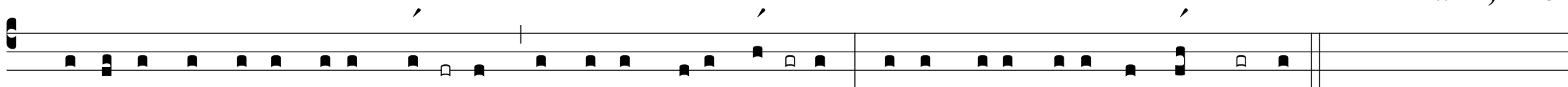
Ut intingátur pes tuus in sáanguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

D

N ecclé-si- is * be-ne-dí-ci-te Dómino.

Vi-dé-runt ingrédus tu-os De- - us, † ingrédus De-i me- - i: * Re-gis me-i qui est in sanc- - to.

Prævenérunt príncipes coniúcti *psalléntibus*, * in médio iuvenilárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Béniamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Iuda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Ierúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, † congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdent eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt: † vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia præveniet manus eius Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, † date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia eius, et virtus eius in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, † Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

VIII c

S

Alvum me fac, De- us * quóni-am intra-vé-runt aquæ usque ad á-nimam me-am.

Ps. 68, 2-14a

Salvum me fac, De- - us: * quóni-am intra-vé-runt aquæ usque ad á-nimam me- - am.

Infixus sum in limo profúndi: * et non *est substántia*.

Veni in altitúdinem maris: * et tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: † defecérunt óculi mei, * dum spero in *Deum meum*.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me *gratis*.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei iniúste: * quæ non rápui, tunc *exsolvébam*.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non *sunt abscóndita*.

Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, *Deus Israël*.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsió fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis *matris meæ*.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opéruí in ieiúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium *mihi*.

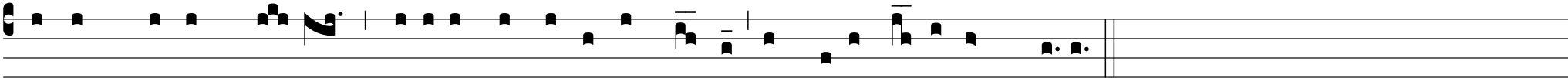
Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis *in parábolam*.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant *vínium*.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, *Deus*.

Glória Patri et **F**ílio, * et *Spirítui* **S**ancto.
Sicut erat in princípío, et nunc et **semper**, * et in *sæcula sæculórum*. Amen.

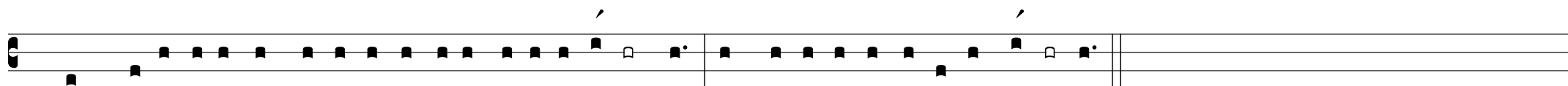
S

Alvum me fac, De- us * quóni-am intra-vé-runt aquæ usque ad á-nimam me-am.

VIII c   E-lus domus tu-æ * comé-dit me, et oppróbri-a exprobránti-um ti-bi ce-ci-dé-runt super me.

Ps. 68, 14b-28

In multi-túdi-ne mi-se-ri-córdi-æ tu-æ exáudi me, * in ve-ri-tá-te sa-lú-tis tu- - æ:

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempésta aquæ, † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitudínem miseratiónum tuárum respice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusióne meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributióne, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitatio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

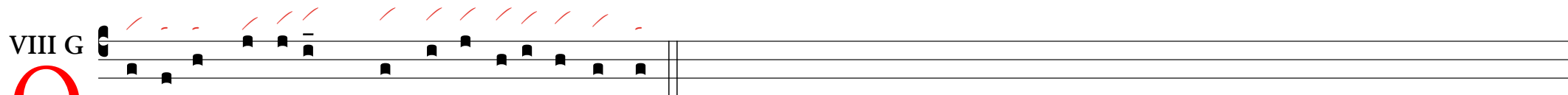
Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in iustítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum iustis *non scribántur*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

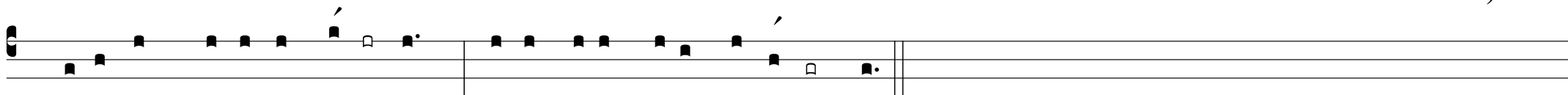
Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen.

Z
E-lus domus tu-æ * comé-dit me, et oppróbri-a exprobránti-um ti-bi ce-ci-dé-runt super me.

Uá-ri-te Dóminum, * et vi-vet ánima vestra.

Ps. 68, 29-37

Ego sum pauper et do- - lens: * sa-lus tu-a, De-us, *suscé*-pit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum *in laude*:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit páuperes Dóminus: * et vinctos suos *non despéxit*.

Laudent illum cæli et terra, * mare et ómnia reptília *in eis*.

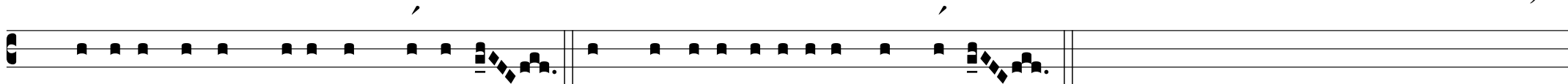
Quóniam Deus salvam fáciat Sion: * et ædificabúntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte *acquírent* eam.

Et semen servórum eius possidébit eam: * et qui díligunt nomen eius, *habitábunt in ea*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et *semper*, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

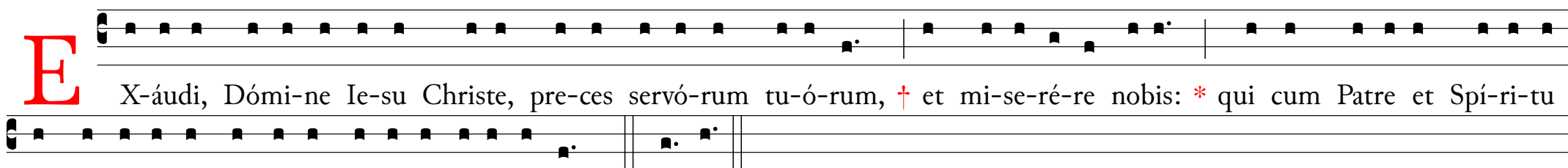

℣. Laudábo nomen De-i cum cánti-co. ℞. Et magni-fi-cábo e-um in laude.

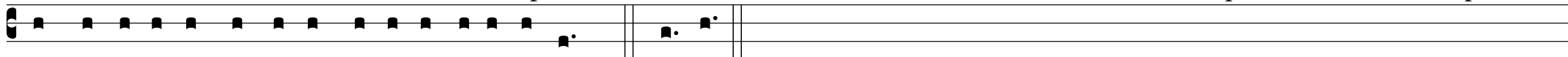

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

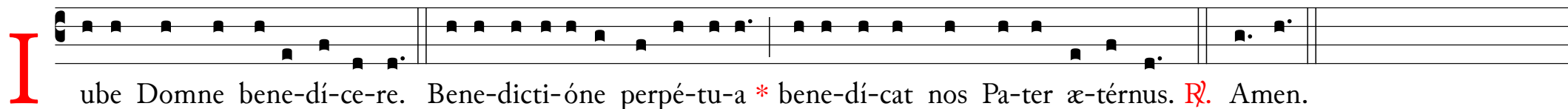

X-áudi, Dómi-ne Ie-su Christe, pre-ces servó-rum tu-ó-rum, † et mi-se-ré-re nobis: * qui cum Patre et Spí-ri-tu

Sancto vi-vis et regnas in sǽcu-la sǽcu-ló-rum. ℞. Amen.

Benedictio.

Lectio I.

2 Reg. 6, 1-3

De libro secúndo Regum.

Congregávit autem rursum David omnes eléctos ex Israël trigínta míllia. Surrexítque pópulus et ábiit et unívrsus pópulus qui erat cum eo de viris Iuda, ut addúcerent arcam Dei, super quam invocátum est nomen Dómini exercítuum, sedéntis in Chérubim super eam. Et imposuérunt arcam Dei super plastrum novum tulerúntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa; Oza autem et Ahio filii Abínadab, minábant plastrum novum.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R̃. Deo grátias.

Responsorium 1.

R. 1 Reg. 7, 3 *V.* ibidem; H397

III

P

Ræpa-rá- te corda vestra Dó- mi- no, et serví-te il- li so- li, † Et li-be-rá- bit vos de má-ni-bus

i-nimi-có- rum ve- stró- rum. *V.* Aufér- te de-os a-li-é- nos de mé- di- o ve- stri. † Et.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Uni-géni-tus De-i Fí-li-us * nos bene-dí-ce-re et adiuvá-re digné-tur. **R̃.** Amen.

Lectio II.

2 Reg. 6, 4-7

Cumque tulisset eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa custódiens arcam Dei, Ahio præcedébat arcam. David autem et omnis Israë̃l ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefáctis, et cítharis et lyris et týmpanis et sistris et cýmbalis. Postquam autem venérunt ad áream Nachon, exténdit Oza manum ad arcam Dei et ténuít eam, quóniam calcitrábant boves et declinavérunt eam. Iratúsque est indignatióne Dóminus contra Ozam, et percússit eum super temeritáte: qui mórtuus est ibi iuxta arcam Dei.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 2.

R. Cantor *V.* 1 Reg. 17, 37; H395

I
D E- us ómni-um e-xaudí-tor est: ipse mi- sit Ange-lum su- um et tu-lit me de ó-vibus pa-tris
me- i: † Et unxit me un-cti-óne mi-se-ri-cór- di- æ su- æ. *V.* Dómi-nus, qui e-rípu-it me de o-re
le-ó- nis et de manu bésti-æ li- be-rá- vit me. † Et.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Spí-ri-tus Sancti grá-ti-a * illúmi-net sensus et corda nostra. **R̃.** Amen.

Lectio III.

2 Reg. 6, 8-12

Contristátus est autem David eo quod percussisset Dóminus Ozam; et vocátum est nomen loci illíus: Percússio Ozæ, usque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodo ingrediétur ad me arca Dómini? Et nóluit divértere ad se arcam Dómini in civitátem David; sed divértit eam in domum Obédedom Gethæi. Et habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménsibus, et benedíxit Dóminus Obédedom et omnem domum eius. Nuntiatúmque est regi David quod benedixisset Dóminus Obédedom, et ómnia eius, propter arcam Dei. Abiit ergo David et addúxit arcam Dei de domo Obédedom in civitátem David cum gáudio.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 3.

R. 1 Reg. 17, 37 *Ps.* 56, 4.5; *H395*

VIII

D

Ominus, qui e-rípu-it me de o- re le- ó- nis, et de ma- nu bé- sti- æ li-be-rá-vit me, †

I- pse me e-rí- pi- et de máni-bus i-nimi-có- rum me- ó- rum. *Ps.* Mi-sit De-us mi-se-ri-córdi-am

su-am et ve-ri-tá-tem su- am: ánimam me-am e-rípu-it de mé-di-o ca-tu-ló- rum le-ó- num. † I- pse. *Ps.*

Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o, et Spi-rí- tu- i San- cto. † I- pse.

Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

Oratio

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

O-rémus. De-us, qui di-li-géntibus te bona invi-si-bí-li-a præpa-rásti: † infúnde córdibus nostris tu-i amó-ris afféc-
tum; * ut te in ómnibus et super ómni-a di-li-géntes, promissi-ónes tu-as, quæ omne de-si-dé-ri-um súde-rant, consequámur.
Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us,
per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. ℟. Amen.

Conclusio

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Ad Laudes.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. **R.** Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǽcu-la sǽcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Ps. 50, 6.3; H96

VIII G² **T** I-bi so-li * peccá-vi Dómi-ne, mi-se-ré-re me-i.

Psalmus 50.

Mi-se-ré-re me-i De- - us, * secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- - am.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósko: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**: * et omnes iniquitátes *meas* **dele**.

Cor mundum crea in me **Deus**: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus **meis**.

Ne proiícias me a fácie **tua**: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas **a** me.

Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: * et spíritu principáli *confirma* me.

Docébo iníquos vias **tuas**: * et ímpii ad te *converténtur*.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis **meæ**: * et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**.

Dómine lábia mea *apéries*: * et os meum annuntiábit *laudem* **tuam**.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedíssem **ú**tique: * holocáustis non *delectá*beris.

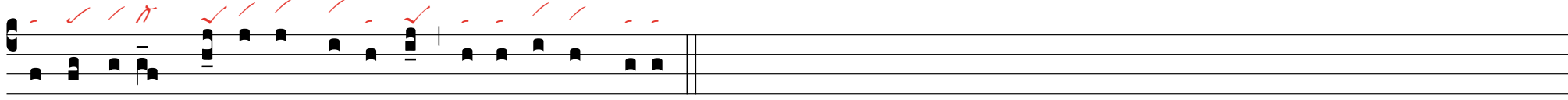
Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Deus *non despí*cies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua **Sion**: * ut ædificéntur muri *Ierúsalem*.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre *tuum* **vítulos**.

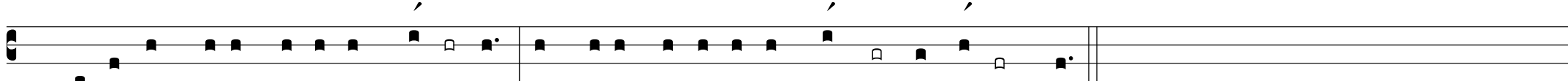
Glória Patri et **Fílio**, * et Spíritui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen.

T
I-bi so-li * peccá-vi Dómi-ne, mi-se-ré-re me-i.

V a
I

 Ntret * o-rá-ti- o me-a in conspéctu tu-o Dómi-ne.

Psalmus 87.

 Dómi-ne, De-us sa-lú-tis me- - æ: * in di-e clamá-vi, et noc- - te co-ram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlси sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditione?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ **tuæ**: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota **die**: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et **próxim**um: * et notos meos a miséria.

Glória Patri et **Fí**lio, * et Spirítui **San**cto.

Sicut erat in princípío, et nunc et **semper**, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

I

Ntret * o-rá-ti- o me-a in conspéctu tu-o Dómi-ne.

VI F
D

Omi-ne * re-fúgi-um factus es nobis.

Psalmus 89.

Dómi-ne, re-fúgi-um factus es no- - bis: * a gene-ra-ti-óne in gene-ra-ti-ó- - nem.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis: * a sǣculo et usque in sǣculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímmini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætérit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * vésperé decídat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sǣculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defécérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut arána medita**b**úntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

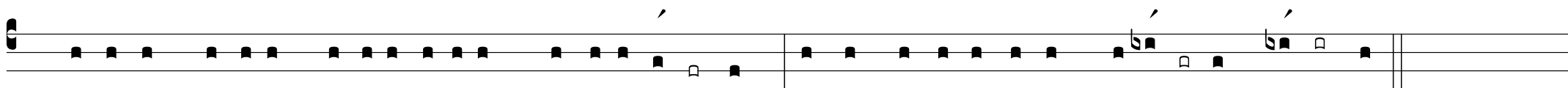
Replēti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.
Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.
Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige filios eórum.
Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

D

Musical notation for the phrase 'Omi-ne re-fúgi-um factus es nobis.' The notation is on a five-line staff. It begins with a C-clef (soprano clef) on the first line. The melody consists of a series of eighth and sixteenth notes, with some rests. Above the staff, there are red slanted lines indicating phrasing or breath marks. The text 'Omi-ne * re-fúgi-um factus es nobis.' is written below the staff, with a red asterisk under 're-fúgi-um'.

Canticum Moysis, Ex. 15, 1-19

Cantémus Dómino: glo-ri-ó-se enim magni-fi-cá-tus est, * equum et ascensó-rem de-ié-cit in ma- - re.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens nomen eius. * Currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in mare.

Elécti príncipes eius submérsi sunt in Mari Rubro: † abyssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: † déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitudíne glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opérui eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? † quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, * terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, † robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráccii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, † donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

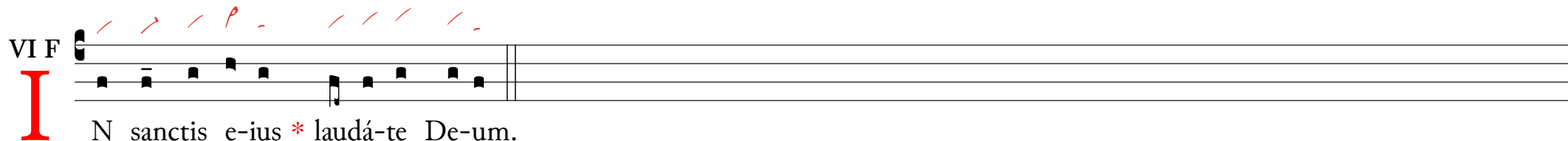
Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus eius in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

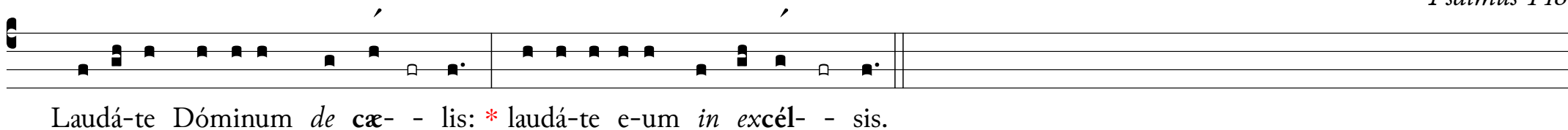
Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

C Antémus * Dómino glo-ri-ó-se.

VI F N sanctis e-ius * laudá-te De-um.

 Laudá-te Dóminum *de* cæ- - lis: * laudá-te e-um *in excél-* - sis.

Laudáte eum omnes *Angeli* eius: * laudáte eum omnes *virtútes* eius.

Laudáte eum sol *et luna*: * laudáte eum omnes *stellæ et lumen*.

Laudáte eum cæli *cælórum*: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent *nomen Dómini*.

Quia ipse dixit, *et facta* sunt: * ipse mandávit, *et creáta* sunt.

Státuit ea in ætérnum et in *sæculum sæculi*: * præcéptum pósuit, et non *præteríbit*.

Laudáte Dóminum *de terra*, * dracones et omnes *abýssi*.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus *procellárum*: * quæ faciunt *verbum* eius:

Montes et omnes *colles*: * ligna fructífera et *omnes cedri*.

Béstia et univér^a *pécora*: * serpéntes et *vólucres pennátæ*.

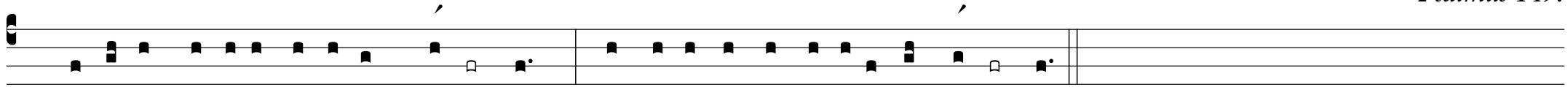
Reges terræ et omnes *pópuli*: * príncipes et omnes *iúdictes terræ*.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent *nomen Dómini*: * quia exaltátum est *nomen eius solíus*.

Conféssio eius super cælum *et terram*: * et exaltávit cornu *pópuli sui*.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, *pópulo appropinquánti sibi*.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum **no-** - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a **sanctó-** - rum.

Lætétur Israel in eo qui *fecit* **eum**: * et filii Sion exsúltent in *rege* **suo**.

Laudent nomen eius in **choro**: * in týmpano et psaltério *psallant* ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**: * et exaltábit mansuétos in **salútem**.

Exsultábunt sancti in **glória**: * lætabúntur in cubílibus **suis**.

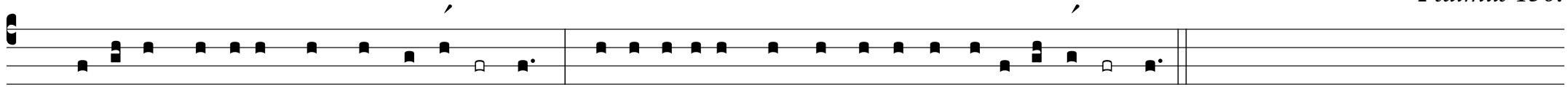
Exaltatiónes Dei in gútture *eórum*: * et gládii ancípites in *mánibus* *eórum*:

Ad faciéndam vindíctam in *natió*nibus: * increpati^ones in **pópulis**.

Ad alligándos reges *eórum* in *compédibus*: * et nóbiles *eórum* in *mánicis* **férreis**.

Ut fácient in eis iudícium *conscríptum*: * glória hæc est ómnibus *sanctis* **eius**.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú-tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitudinem magnitúdinis eius.

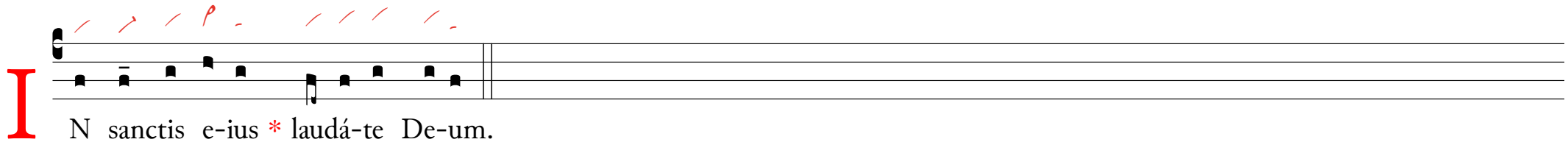
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

I N sanctis e-ius * laudá-te De-um.

Capitulum.

Rom. 13, 12-13

NOX præcëssit, di-es autem appropinquá-vit. † Abii-ci-ámus ergo ópe-ra tenebrá-rum, et indu-ámur arma lu-cis. *

Sic-ut in di-e honéste ambu-lémus. R̃. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 40, 5

Sana. * Qui-a peccá-vi ti-bi. Sana. Ṽ. Ego di-xi: Dómi-ne mi-se-ré-re me-i. * Qui-a.

Gló-ri-a Patri, et Fi-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Sana.

Hymnus

Prudentius († 413)

IV

L

UX ecce surgit áure-a, Pallens fá-tíscat cá-ci-tas, Quæ nosmet in præ-ceps di-u Erró-re tra-xit dé-vi-o.

Hæc lux se-rénium cónfe-rat, Pu-rósque nos præstet si-bi: Ni-hil loquámur súbdo-lum: Volvámus obscúrum ni-hil.

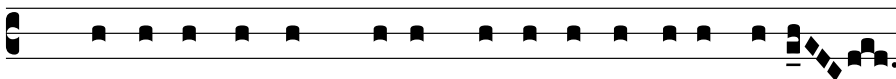

Sic to-ta decúrrat di-es, Ne lingua mendax, ne manus Oculí-ve peccent lúbri-ci, Ne noxa corpus ínqui-net.

Speculá-tor astat dé-super, Qui nos di-ébus ómnibus, Actúsque nostros próspi-cit A lu-ce prima in véspe-rum

De-o Patri sit gló-ri-a, E-iúsque so-li Fí-li-o, Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to, Et nunc, et in perpé-tu-um. A-men.

Versus.

Ps. 89, 14

V̇. Replé-ti sumus mane mi-se-ri-córdi-a tu-a. Ṙ. Exsultá-vimus, et de-lectá-ti sumus.

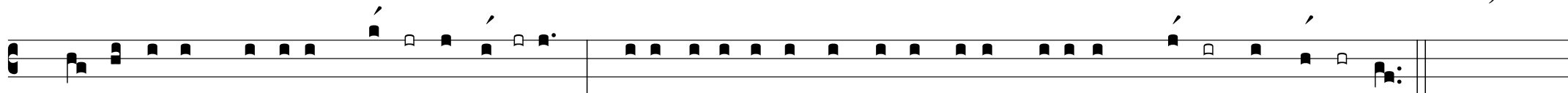
Canticum Zachariæ.

Lc. 1, 74.75; H423

VII a

N sancti-tá-te * servi-ámus Dómino, et li-be-rá-bit nos ab in-imí-cis nostris.

Lc. 1, 68-79

Be-ne-díctus Dóminus De- - us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple- - bis su- - æ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius, * in remissionem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

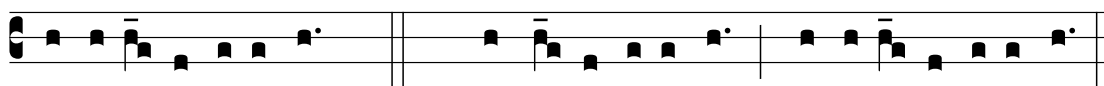

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

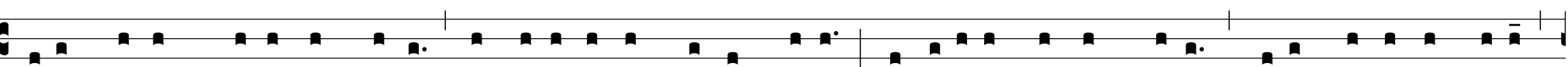

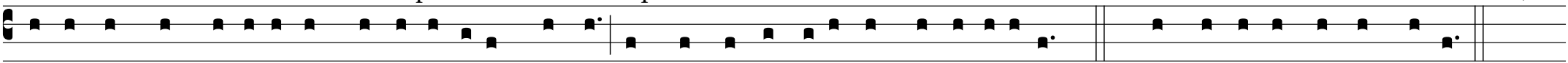

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

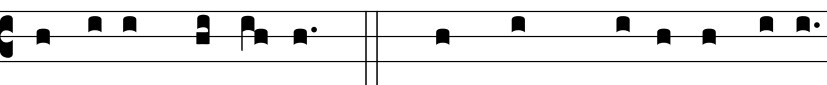

Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

 Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui di-li-géntibus te bona invi-si-bí-li-a præpa-rásti: † infúnde córdibus nostris tu-i amó-ris

afféctum; * ut te in ómnibus et super ómni-a di-li-géntes, promissi-ónes tu-as, quæ omne de-si-dé-ri-um súde-rant,

consequámur. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te

Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R̃. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R̃. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

IV

B

Ene-di-cámus Dómino. R̃. De-o grá-ti-as.

Ad Vesperas.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. *R.* Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Ps. 138, 1; H98

III g **D** Omi-ne * pro-básti me et cogno-ví-sti me. *Psalmus 138, 1-13*

Dómi-ne probásti me et co- - gno-vís-ti me: * tu cogno-vísti sessi-ónem me-am et re-surrecti-ó- - nem me- - am.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima et antiqúa: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus **tua** dedúcet me: * et tenébit me **déxtera tua**.

Et dixi: Fórsitan ténebræ **conculcábunt** me: * et nox illuminátio mea in delíciis **meis**.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies **illuminábitur**: * sicut ténebræ eius, ita et **lumen** eius.

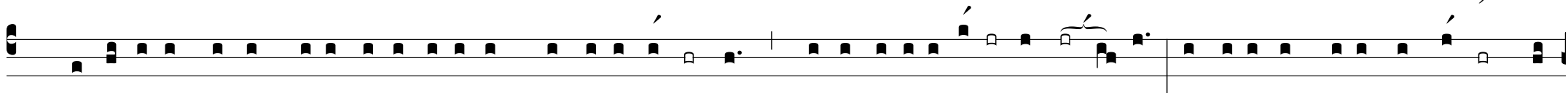
Quia tu possedísti **renes meos**: * suscepísti me de útero **matris meæ**.

Glória **Patri** et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

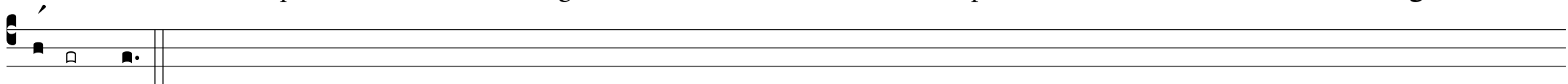
Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in sǽcula sǽculórum. **Amen**.

Psalmus 2.

Psalmus 138, 14-24

Confi-tébor ti-bi qui-a terri-bí-li-ter magni-fi-cá-tus es: † mi-ra-bí-li-a ó-pe-ra tu- - a, * et ánima me-a cognó- - scit

ni- - mis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti **in occúlto**: * et substántia mea in inferióri**bus terræ**.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, † et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificāti sunt amíci **tui Deus**: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus **peccatores**: * viri sanguinum declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione: * accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui odérunt te **Dómine**, **óderam**? * et super inimícos tuos **tabescébam**?

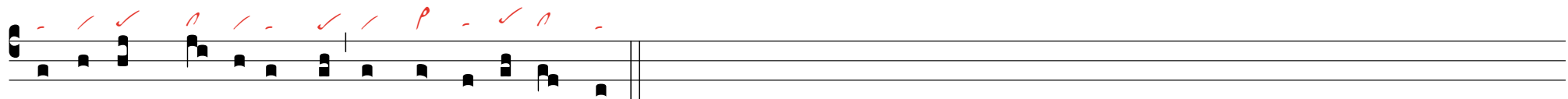
Perfēcto ódio **ó**deram **illos**: * et inimíci **facti** sunt **mihi**.

Proba me Deus, et **scito** cor **meum**: * **intérroga** me, et **cognósce** **sémitas** **meas**.

Et vide, si via iniquitátis in **me** est: * et deduc me in **via** ætérna.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et **nunc** et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**. Amen.

D

Omi-ne * pro-básti me et cogno-ví-sti me.

IV g

A

vi-ro i-níquo * lí-be-ra me, Dómi-ne.

Psalmus 139.

E-ri-pe me Dómi-ne ab hómi-ne ma- - lo: * a vi-ro in-íquo é-ri-pe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant proélia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum: * iuxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne tradas Dómine a desidério meo peccatóri: † cogitavérunt contra me, * ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos:

Cadent super eos carbónes, † in ignem deícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra, * virum violéntiæ mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dóminus iudícium ínopolis: * et vindíctam páuperum.

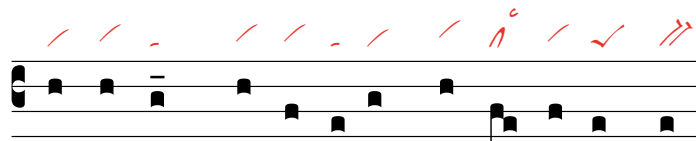
Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

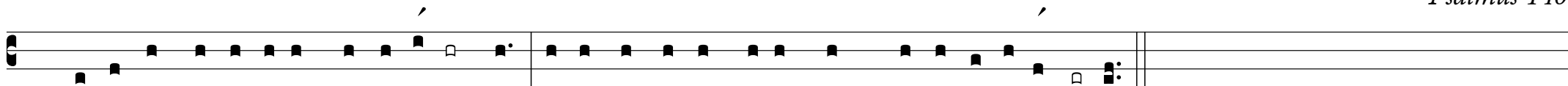
VIII a

D

Omi-ne * clamá-vi ad te, ex-áudi me.

Psalmus 140.

Dómi-ne clamá-vi ad te, exáudi me: * inténde vo-ci me-æ, cum clamá-*ve-ro* ad te.Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium *vespertinum*.

Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes *in peccátis*.Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis *eórum*.Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet *caput meum*.Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis *eórum*: * absórpti sunt iuncti petræ iúdice*s eórum*.Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est *super terram*.Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: † quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: * in te sperávi, non áuferas *ánimam meam*.

Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singuláriter sum ego *donec tránseam*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et *semper*, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

Capitulum.

2 Cor. 1, 3-4

B

Ene-díctus De-us, et Pa-ter Dómi-ni nostri Ie-su Christi, † Pa-ter mi-se-ri-cordi-á-rum, et De-us to-tí-us

conso-la-ti-ónis, * qui conso-lá-tur nos in omni tribu-la-ti-óne nostra. ℞. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 33, 2

VI

B

Ene-dí-cam Dóminum * In omni témpo-re. Bene-dí-cam. ℣. Semper laus e-ius in o-re me-o. * In. ℣.

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Bene-dí-cam.

Hymnus

Gregorius Magnus († 604)

I

M

Agnæ De-us pot-énti-æ, Qui ex aquis ortum genus Partim remíttis gúr-gi-ti, Partim le-vas in á-e-ra.

Demérsa lymphis ímprimens, Subvécta cæ-lis írri-gans: Ut stirpe una pródi-ta, Di-vér-sa rá-pi-ant lo-ca:

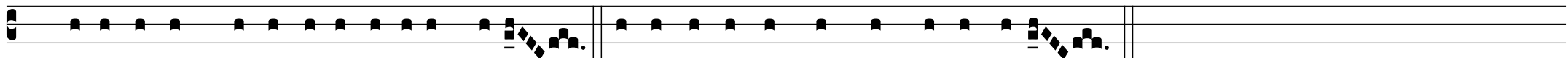
Largí-re cunctis sérvu-lis, Quos mundat unda Sángui-nis, Nescí-re lapsus críminum, Nec ferre mortis tædi-um.

Ut culpa nullum déprimat: Nullum le-vet iactánti-a: E-lí-sa mens ne cónci-dat: E-lá-ta mens ne córru-at.

Præsta, Pa-ter pi-íssime, Patrique compar Uni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sácu-lum. A-men.

Versus.

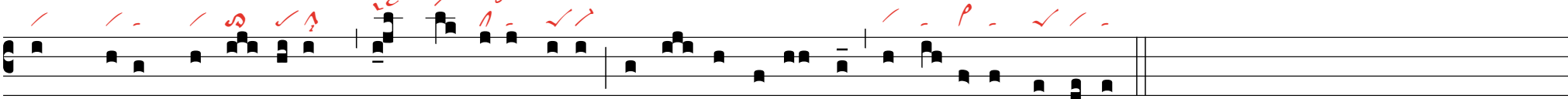
Ps. 140, 2

V̇. Di-ri-gá-tur Dómi-ne o-rá-ti-o me-a. Ṙ. Sic-ut incénsum in conspéctu tu-o.

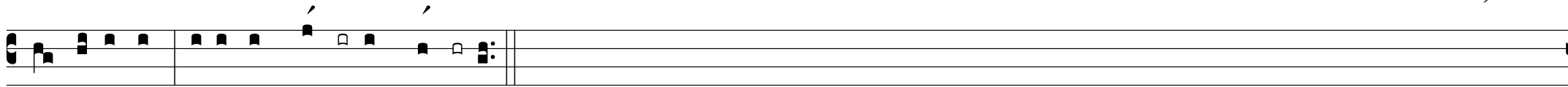
VII c

F

AC De-us po-tén-ti-am * in bráchi-o tu-o: dispér-de supér-bos, et ex-álta húmi-les.

Lc. 1, 46-55

Magní-fi-cat * ánima me- a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me us * in De-o, sa-lu-tá- ri me- o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

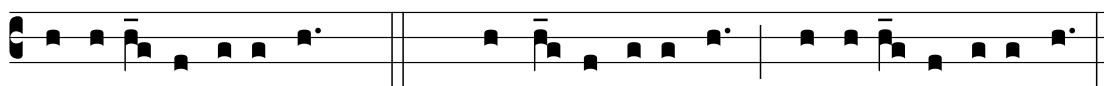

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sǣcula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

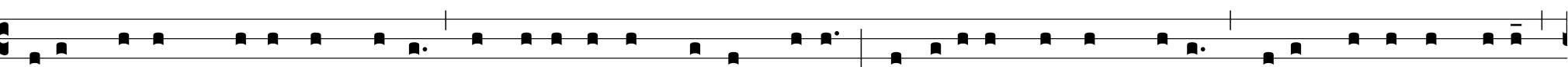
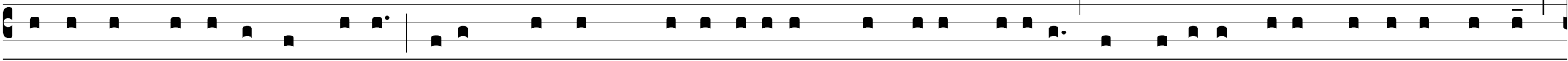

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǣcula sæculórum. Amen. *A.*

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

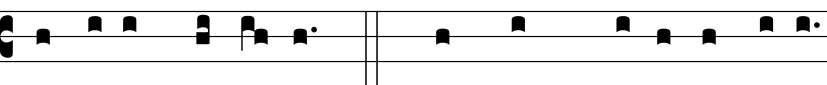

Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

 Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui di-li-géntibus te bona invi-si-bí-li-a præpa-rásti: † infúnde córdibus nostris tu-i amó-ris

afféctum; * ut te in ómnibus et super ómni-a di-li-géntes, promissi-ónes tu-as, quæ omne de-si-dé-ri-um súde-rant,

consequámur. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te

Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R̃. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

Ÿ. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R̃. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

I
B

Ene-di-cá-mus Dómino. R̃. De- o grá-ti-as.